

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet

Sendt på e-post til firmapost@nkom.no,
med kopi til mma@nkom.no og ivo@nkom.no

Contact
Ingvill Meinich
93032014
ingvill.meinich@telia.no

Klage over vedtak i markedet for tilgang til og samtaleoriginering i offentlige mobilkommunikasjonsnett (Marked 15) – kommentarer fra Telia

Telia Norge AS («Telia») viser til Telenors klage over vedtak i marked 15 av 7. mai 2024. Nkom har satt fristen for å kommentere på klagen til 29. mai 2024. Telias kommentar knytter seg til klagens punkt 3 om at prisforpliktelsene for samlokalisering er for strenge og at Telia bør ikke tilgodeses.

Telenor anfører i klagen at det er uforholdsmessig og konkurransevridende at Telias gis rett til samlokalisering til regulert pris på lik linje med Ice. Telia er ikke enig i dette.

Hovedmålsettingen for Marked 15 reguleringen er å legge til rette for bærekraftig infrastrukturkonkurranse i form av tre konkurransedyktige nett. Bakgrunnen for at Nkom i en treårsperiode har valgt å videreføre forpliktelsene om tilgang- og prisregulering for samlokalisering, er at Telenor har incentiver til å utnytte sin sterke markedsstilling til å oppnå konkurransefordeler i sluttbrukermarkedene. Dette er beskrevet i avsnitt 39 i Marked 15:

39. Tilgang til samlokalisering av utstyr i master, hytter osv. gir andre netteiere mulighet til en raskere utbygging til lavest mulig kostnad. I løpet av de siste årene har det skjedd strukturelle endringer for dette tilgangsproduktet ved at både Telenor, Telia og Lyse/Ice har skilt ut egne tårnselskaper som forvalter den passive infrastrukturen. Samlokalisering har med dette fått et sterkere kommersielt fokus. De norske tårnselskapene er likevel fremdeles eid av telekomaktørene, slik at incentiver til å benytte tårnselskapene til å skaffe seg konkurransemessige fordeler i sluttbrukermarkedet, må likevel kunne antas å være til stede. Å prioritere egne kapasitetsutvidelser samt trenere eller avslå anmodninger om samlokalisering fra en nettverksutbygger som utgjør en konkurrent i de samme sluttbrukermarkedene, vil f.eks. effektivt kunne hindre konkurranse i sluttbrukermarkedet.

Telia er enig i Nkoms vurderinger.

Det er riktig som Telenor skriver at Telia har et godt utbygd nett. Ved opprettholdelse og oppgradering av Telias nett, er Telia likevel avhengig av omfattende innplassering i Telenors infrastruktur, på samme måte som Ice. Effektiv tilgang til samlokalisering er derfor helt avgjørende for å oppnå bærekraftig infrastrukturkonkurranse. Duplisering av infrastruktur vil i mange tilfeller være umulig å få tillatelse til, og er heller ikke ønskelig ut fra miljøhensyn.

Ettersom Telenor Infra eier mange ganger flere master enn Telia Towers og Ice, gjelder den samme avhengigheten ikke motsatt vei. Det er altså ikke riktig som Telenor skriver at det er tilstrekkelig konkurranse i markedet for samlokasjon til å begrense tårnselskapenes mulighet til å ta overpris.

Telenors sterke posisjon i samlokaliseringmarkedet er i stor grad historisk begrunnet, og et stort antall av Telenors master er subsidiert med offentlige midler. I tillegg har Telia gjennom anleggsbidrag og etableringskost betalt for utskifting og oppgradering av Telenors infrastruktur. Resultatet av dette er at Telenor ved hjelp av historisk dominans, offentlig subsidiering og bidrag via innplassering har opparbeidet seg en tårnportefølje av en størrelse som ikke kan utlignes. Dette gir igjen incentiver til negativt å påvirke av konkurransen i sluttbrukermarkedet gjennom uforholdsmessig høye priser og treneringer. Telia opplever at trenering er et utbredt problem allerede i dag, selv med reguleringen. Utfordringer med innplassering har blant annet forsinket tilbudet til Telias kunder på 5G hvor det gjenstår flere hundre siter som er avhengig av innplassering hos Telenor, og har ført til økte kostnader fordi gjenstående siter (popcornsiter) er spredd over hele Norge.

Reguleringen av samlokalisering er altså ikke en uforholdsmessig forpliktelse, men en hensiktsmessig og nødvendig regulering for å bedre konkurranseforholdene til det beste for sluttbrukerne og samfunnet.

Telia Towers kjenner seg heller ikke igjen i Telenors påstand om at Telia Towers' priser for samlokasjon ligger i øvre sjikt av markedsprisene i Norden. Etersom tallene til Telenor er sladdet som forretningshemmeligheter er det likevel vanskelig å ettergå beregningene.

Telenor skriver også i klagen at de støtter innfasing av resiproke priser i reguleringsperioden, som Nkom i vedtaket uttaler at de vil utrede. Telia mener forslaget om resiproke priser mangler hjemmel i ekomloven. I tillegg er ordningen uhensiktsmessig og administrativt byrdefull, og vil motvirke formålet om bærekraftig infrastrukturkonkurranse i løpet av reguleringsperioden. Telia er videre sterkt kritisk til at Telenor som dominerende aktør selv får i oppdrag å utforme forslaget til regulering av resiproke priser. Telia vil komme nærmere tilbake til dette i den varslede høringen.

Med vennlig hilsen

Telia Norge AS

Ingvill Matre Meinich

Advokat

